

Misiunea lui Isus

Pentru studiul din această săptămână, citește: Luca 15:4-7, 11-32; 16:19-31; 18:35-43; 19:1-10.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.” (Luca 19:10)

Dacă ar fi să scriem declarația de misiune a Domnului Isus, am putea foarte bine să repetăm afirmația pe care a făcut-o chiar El: „Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”

Cine anume se pierduse? Înstrăinată de Dumnezeu, omenirea era supusă morții și era plină de frică și deznădejde. Noi am fi fost pierduți pentru totdeauna dacă nu intervenea Cineva pentru noi.

Acum însă, datorită Domnului Isus, avem toate motivele să fim plini de speranță.

„Prin apostazie, omul S-a înstrăinat de Dumnezeu și pământul s-a despărțit de cer. Peste prăpastia care se întindea între ele, nu putea exista nicio legătură. Însă, prin Hristos, pământul este din nou în legătură cu cerul. Hristos a acoperit cu meritele Sale abisul făcut de păcat. (...) Hristos îl unește pe omul căzut, în slăbiciunea și neputința lui, cu Sursa de putere infinită.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 20

De la Geneza la Apocalipsa, Biblia ne vorbește despre Dumnezeul care pleacă în căutarea omului pierdut. Luca ilustrează acest adevăr prin intermediul a trei parabole importante: pilda cu oaia pierdută (Luca 15:4-7), pilda cu banul pierdut (vers. 8-10) și pilda cu fiul pierdut (vers. 11-32).

Astăzi: Ziua vizitatorului Școlii de Sabat

1. Ce aflăm din pilda cu oaia pierdută despre iubirea lui Dumnezeu pentru noi? De ce este important să înțelegem că păstorul a fost cel care a plecat să caute oaia pierdută? Luca 15:4-7

În lumea nepăsătoare în care trăim, pilda aceasta descoperă un adevăr uluitor: Dumnezeu ne iubește atât de mult, încât a venit personal să ne caute și să ne aducă înapoi la El. Vorbim adesea despre oameni care Îl caută pe Dumnezeu, însă, în realitate, Dumnezeu ne caută pe noi.

„Sufletul care I s-a predat lui Hristos este mai de preț în ochii Săi decât lumea întregă. Mântuitorul ar fi trecut prin agonia Calvarului chiar dacă nu ar fi fost mântuit în felul acesta decât un singur om. El nu va părăsi niciodată pe niciunul dintre cei pentru care a murit. Dacă urmașii Săi aleg să nu-L părăsească, El îi va păzi pe toți prin puterea Sa.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, p. 483

2. Care este învățătura din pilda cu banul pierdut? Luca 15:8,9

Parabola aceasta apare numai în Evanghelia după Luca.

În Iudeea din vremea aceea, erau mulți săraci și, pentru ei, o drahmă însemna mai mult decât salariul pe o zi, era hrana unei familii. În al doilea rând, unele femei, pentru a arăta că erau căsătorite, purtau pe cap o podoabă făcută din zece monede – pentru familiile sărace era o sumă uriașă, adunată cu greu. Oricum, pierderea unei monede era un mare necaz. Femeia necăjită aprinde o candelă, ia mătura și întoarce casa pe dos ca să găsească moneda. Când o găsește, bucuria este atât de mare, că trebuie să o împartă cu prietenele și vecinele ei.

„Banul, deși zace în praf și în gunoi, este totuși din argint sau din aur. Proprietarul lui îl caută fiindcă este de valoare. Tot așa, fiecare suflet, oricât de degradat de păcat, este prețios în ochii lui Dumnezeu. După cum moneda poartă imaginea și numele puterii stăpânitoare, tot așa omul, când a fost creat, a purtat imaginea și Numele lui Dumnezeu; și chiar dacă acum inscripția aceasta este deteriorată și ștersă din cauza păcatului, urmele ei rămân în fiecare suflet.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 194

Știința și filosofia modernă spun că suntem doar un rezultat al întâmplării, într-un univers fără sens și nepăsător. Ce perspectivă complet diferită ne dau aceste pilde?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să cunoască ce înseamnă activitatea de căutare și mântuire a celor pierduți.

La nivelul sentimentelor: Să simtă povara sufletească pentru salvarea celor care nu-L cunosc pe Isus.

La nivel practic: Să îndeplinească rolul pe care Dumnezeu li l-a încredințat în procesul de căutare și mântuire a celor pierduți.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Semnificația activității de căutare și mântuire

- A. Înainte de a putea să înțelegem ce înseamnă activitatea de căutare și mântuire, ar trebui să aflăm răspunsurile la următoarele întrebări: Cine s-a pierdut? De unde am căzut? Cât de mult am căzut? Ne este posibil să ne recuperăm singuri?
- B. Ce învățăm despre starea noastră de ființe pierdute din pildele cu oaia pierdută, cu banul pierdut și cu fiul pierdut?
- C. Cum se realizează recuperarea în fiecare dintre aceste pilde? Ce ne spune fiecare mod de recuperare despre misiunea de căutare și mântuire realizată de Domnul Isus?

II. Emoțiile trăite în căutarea celor pierduți

- A. Ce principiu este ilustrat în fiecare dintre cele trei pilde, în ce privește lucrarea lui Isus de căutare și mântuire?
- B. Ce emoții sunt amintite în pilda fiului pierdut în momentul reîntâlnirii tatălui cu fiul și ce lecții putem învăța de aici despre dragostea mântuitoare a lui Dumnezeu?
- C. Omul poate fi sau pierdut, sau găsit. Cum ai descrie starea mentală, emoțională și spirituală a omului în aceste două situații?

III. Rolul nostru în căutarea celor pierduți

- A. Cum contribuim noi la misiunea de mântuire desfășurată de Dumnezeu?
- B. Care ar trebui să fie reacția noastră față de misiunea Domnului Isus de a ne căuta și a ne mântui?

Rezumat: Misiunea Domnului Isus este rodul iubirii și al harului lui Dumnezeu. „Unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult” (Romani 5:20). Prin acest har suntem mântuiți.

Considerată cea mai frumoasă povestire despre natura iertătoare a iubirii, pilda fiului risipitor (Luca 15:11-32), povestită doar de Luca, s-ar putea intitula și: „Pilda tatălui iubitor și a celor doi fii pierduți”. Un fiu a ales viața depravată într-o țară îndepărtată în locul iubirii tatălui. Celălalt a ales viața de acasă, deși nu înțelegea pe deplin dragostea tatălui și nici ce însemna să aibă un frate. Pilda poate fi împărțită în șapte fragmente, patru ocupându-se de fiul risipitor; două de tatăl și unul de fratele mai mare.

3. Când a început decăderea fiului cel mic, până unde a ajuns și cum și-a revenit acest om? Luca 15:11-19

Dă-mi! (vers. 12). Decizia fiului mai mic de a-și cere partea de avere nu este rodul impulsului de moment. Adesea, păcatul este urmarea cugetării îndelungate la lucruri considerate prioritare. Fiul cel mic auzise, probabil de la prieteni, despre viața fascinantă și luxul din țările îndepărtate. Viața de acasă era prea strictă. Iubirea exista, dar impunerea anumite hotare; în țara aceea de departe nu existau restricții. Tata era prea protector, dragostea lui era cam sufocantă. Fiul voia libertate neîngrădită, dar în căutarea aceasta se afla sămânța răzvrătirii.

O viață destrăbălată (vers. 13-16). Fiul își ia partea de avere și pleacă „într-o țară îndepărtată”, cât mai departe de casă. Privirea grijiului a iubirii, gardul protector al legii, îmbrățișarea permanentă a harului sunt lucruri străine de locul acela. Este o țară a „vieții destrăbălate”. Cuvântul grecesc *asotos* („destrăbălat”) apare de trei ori în Noul Testament: tradus cu „destrăbălare”, în Efeseni 5:18 se referă la consumul de alcool, iar în Tit 1:6 e asociat cu neascultarea; în 1 Petru 4:3,4 este tradus cu „desfrâu” și se referă la viața trăită „în desfrânări, în poftă, în beții, în ospețe, în chefuri și în slujiri idolești neîngăduite”.

Fă-mă argat (vers.17-19). Chiar și risipitorul este încă fiu și are totuși puterea de a decide să se întoarcă. El „și-a venit în fire” și și-a adus aminte de un loc numit „acasă”, de un om numit „tata” și de o relație numită „iubire”. S-a întors acasă cu discursul pregătit ca să-l înduplece pe tată să-l facă argat. Cu alte cuvinte, el spune: „Fă-mă orice, numai lasă-mă să fiu sub ochiul tău părintesc, protejat de grija ta iubitoare.” Niciunde nu este mai bine decât acasă, în casa iubirii Tatălui!

Ce lucruri rele din această lume te ispitesc cel mai mult, în timp ce te amăgești cu gândul că nu sunt chiar atât de rele?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE!

Pasaj de studiat: Luca 15:18,19

Ideea de bază: „Ridică-te și mergi la Tatăl tău. El te va întâmpina încă de când vei fi foarte departe. Dacă faci măcar un pas spre El, în pocăință, El Se va grăbi să te cuprindă în brațele infinitei Sale iubiri... Nicio rugăciune, oricât de șovăielnică ar fi, nu se înalță spre Dumnezeu fără a fi auzită de El. Nicio lacrimă, oricât de tainică ar fi, nu este vărsată fără a fi știută de El. Nicio dorință sinceră după Dumnezeu, oricât de plăpândă ar fi, nu este nutrită în suflet fără ca Duhul lui Dumnezeu să nu iasă în întâmpinarea ei. Chiar înainte ca rugăciunea să fie rostită sau ca dorul inimii să fie făcut cunoscut, harul care vine de la Domnul Hristos iese în întâmpinarea harului care lucrează asupra sufletului omenesc.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 206

Discuție introductivă. Ce diferențe există între banul pierdut, oaia pierdută și fiul pierdut? Care situație este cea mai demnă de compătimire? De ce în primele două pilde există un căutător, iar în ultima nu?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Fiul pierdut

(Revezi împreună cu grupa Luca 15:11-32.)

Omul pierdut trăiește o dramă, suferă de o boală care duce la moarte și a cărei cauză este întronarea eului în locul lui Dumnezeu. Pierderea lui nu face și nu a făcut niciodată parte din planul lui Dumnezeu. El singur a ales să-L părăsească pe Tatăl iubitor și să plece într-o țară îndepărtată unde goana după faimă, vraja plăcerii păcătoase, fascinația ciudată a interesului egoist și abandonarea rațiunii și a responsabilității își unesc forțele pentru a reduce la minimum deosebirea dintre om și animal.

Cum este descris Tatăl ceresc în parabolă? (1) El așteaptă. Nu îl poate forța pe fiu să se întoarcă. Dumnezeu nu forțează voința nimănu: niciun om nu poate fi răscumpărat prin privarea de libertatea de alegere. (2) Tatăl îl reabilitează pe fiu fără condiții: nu-i cere despăgubire, nu îl pune în carantină, nu îi stabilește vreo pedeapsă. Iertarea totală, rea-

4. Care sunt pașii pocăinței, pe care îi putem vedea în experiența fiului risipitor? Luca 15:17-20

Întoarcerea acasă este o călătorie a pocăinței, care a început când fiul „și-a venit în fire”, „s-a sculat și a plecat la tatăl său”. El și-a pregătit un discurs în patru părți în care vedem adevăratul înțeles al pocăinței.

1. *Recunoașterea*: „tatăl meu” (vers. 18). Fiul simte nevoia de a se sprijini și a se încrede în dragostea și în iertarea tatălui său. Și noi avem nevoie să învățăm să ne încredem în dragostea și iertarea Tatălui nostru ceresc.

2. *Mărturisirea*: fiul nu se face vinovat de o eroare de judecată, ci de un păcat împotriva lui Dumnezeu și împotriva tatălui său (vers. 18).

3. *Regretul*: „Nu mai sunt vrednic” (vers. 19). Recunoașterea nevredniciei proprii este esențială pentru pocăință.

4. *Cererea*: „Fă-mă ca pe unul din argații tăi” (vers. 19). Supunerea față de voința Domnului este destinația pocăinței. Fiul s-a întors acasă.

5. Care a fost atitudinea tatălui? Ce ne spune aceasta despre Dumnezeu? Luca 15:20-24

Așteptarea și vegherea cu durere și speranță au început chiar de când fiul risipitor a ieșit din casă și s-au sfârșit în clipa în care tatăl l-a văzut „când era încă departe”. „I s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult” (vers. 20). Nu există scenă care să surprindă mai bine așteptarea lui Dumnezeu. Plecarea fiului de acasă a echivalat cu moartea lui, întoarcerea echivalează cu învierea și este un motiv de bucurie. Chiar risipitor, era totuși fiu, iar Cerul se bucură pentru fiecare fiu pocăit (vers. 7).

6. Cum a reacționat fratele mai mare? Pe cine ar putea reprezenta el? Luca 15:25-32

Fiul cel mic s-a pierdut fiindcă a plecat într-o țară îndepărtată; fiul cel mare s-a pierdut fiindcă, deși cu trupul a rămas acasă, rătăcea cu inima prin țara îndepărtată. Așa se explică mânia, nemulțumirea și pretențiile lui (vers. 28, 29), dar și refuzul de a-și recunoaște fratele. Atitudinea lui ilustrează atitudinea fariseilor față de Isus: „Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei” (vers. 2). Explicația dată în final de tatăl său reflectă atitudinea Cerului față de toți păcătoșii pocăiți (vers. 32).

bilitatea, acceptarea, bucuria, inelul, încălțămintea, haina – toate sunt manifestările de bucurie ale lui Dumnezeu la întoarcerea fiului risipitor. (3) Tatăl l-a văzut „când era încă departe” (Luca 15:20). Distanța sau țara îndepărtată nu îl poate ține departe pe fiu de privirile Tatălui.

De discutat: Răzvrătirea este guvernată de „gramatica eului”. Eul este totul, este esența vieții. *Eu* mă voi sui, scaunul *meu* de domnie, *eu* voi șede, *eu* voi fi, spunea Lucifer (vezi Isaia 14:12-14). La fel, fiul cel mai tânăr vine la tatăl cu cererea: „Dă-mi! Mi se cuvine.” De fiecare dată când alege ca propria persoană să fie începutul, cuprinsul și încheierea, omul alege să-L respingă pe Tatăl și să fie un locuitor al unei țări îndepărtate.

II. Oportunități pierdute

(Revezi împreună cu grupa Luca 16:19-31.)

Parabola cu bogatul și Lazăr nu este o lecție de teologie abstractă, ci o declarație elocventă despre viața responsabilă într-o societate iresponsabilă; despre deșertăciunea luxului în mijlocul sărăciei lucii; despre cum îi smerește Dumnezeu pe cei mândri și cum îi acceptă pe cei respinși, singuri și marginalizați, simbolizați aici de Lazăr (numele acesta înseamnă „Dumnezeu este ajutorul meu”). Când Dumnezeu este ajutorul lui Lazăr, nici ospețele bogaților și nici câinii care-i ling bubele nu îl pot ține departe de îmbrățișarea Sa caldă.

Răsplata finală a veșniciei nu va fi în funcție de mărimea contului tău bancar, de dimensiunile casei tale sau de numărul servitorilor pe care i-ai avut. Orice metodă omenească de măsurare a succesului dispare în fața balanței lui Dumnezeu, care determină valoarea reală a fiecărui suflet în funcție de prezența sau absența calităților divine: dragostea, mila, ajutorarea celor mai neînsemnați, semănatul cu lacrimi și culesul roadelor cu bucurie. Aceasta este teologia – dragostea care îl îmbrățișează pe Lazăr și care îl duce „în sânul lui Avraam”.

Dar teologia aceasta mai cuprinde o idee: astăzi este ziua mântuirii, iar după aceea vine moartea. Nu există o a doua șansă, deci să luăm decizia acum. Să îl alegem pe El.

De discutat

- Bogatul cere milă (Luca 16:24), dar nu mai există milă. De ce?
- Ce simbolizează marea prăpastie din această parabolă?

Domnul Isus a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut, dar nu a forțat niciodată pe nimeni să accepte mântuirea. El a pus-o la dispoziția tuturor, fără plată, dar nu o putem avea decât prin credința care duce la o viață de conformare cu voința lui Dumnezeu. Intervalul de timp în care putem face această experiență este viața pe pământ. Altă ocazie nu mai există.

7. Citește Luca 16:19-31. Care este mesajul principal al acestei pilde?

Pilda aceasta, consemnată numai în Evanghelia după Luca, ne transmite două mari adevăruri cu privire la mântuire: importanța zilei de „astăzi” și faptul că nu mai există o altă ocazie de a fi mântuit după moarte.

Astăzi este ziua mântuirii. Pilda nu ne învață că bogățiile ar fi rele în ele însele sau că sărăcia ar fi o virtute în sine, ci ne învață că nu trebuie să pierdem în viața aceasta ocazia de a fi mântuiți și de a trăi ca oameni mântuiți. Nu avem o a doua șansă, fie că suntem bogați, fie că suntem săraci, cu carte sau fără carte, puternici sau slabi. Toți suntem mântuiți și judecați după atitudinea pe care o avem astăzi și acum față de Isus. „Iată că acum este vremea potrivită, iată că acum este ziua mântuirii” (2 Corinteni 6:2).

Pilda ne mai învață și că răsplata veșnică nu are nicio legătură cu posesiunile materiale. Omul bogat „se îmbrăca în porfiră și în subțire și, în fiecare zi, ducea o viață plină de veselie și strălucire” (Luca 16:19), dar îi lipsea ceva ce este esențial în viață: Dumnezeu. Cel care nu îl recunoaște pe Dumnezeu, nu îi ia în seamă pe semenii lui. Păcatul bogatului nu era bogăția, ci nerecunoașterea faptului că familia lui Dumnezeu era mai mare decât era el dispus să accepte.

Nu există după moarte o a doua șansă la mântuire. „Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata” (Evrei 9:27). Am primit dovezi îndestulătoare aici, în viața aceasta, pentru a lua o decizie conștientă pentru sau împotriva lui Dumnezeu. Orice teologie care susține existența unei a doua șanse la mântuire, după moarte, este o mare amăgire.

Ne place să vorbim despre dragostea lui Dumnezeu pentru noi și despre tot ce a făcut El ca să ne mântuiască. Ce ne spune parabola aceasta despre pericolul de a privi cu ușură aceste lucruri?

3. De ce este atât de importantă ascultarea de „Moise și proroci” (Luca 16:31)? (Compară cu Ioan 5:38-40.)

III. Doi oameni orbi

(Revezi împreună cu grupa Luca 18:35 – 19:8.)

În săptămâna care a precedat răstignirea, Domnul Isus S-a întâlnit cu doi oameni orbi – pe unul l-a întâlnit lângă Ierihon: avea zdrențe în loc de haine, o rogojină ruptă, în loc de pat și un blid pentru cerșit. Orb și neputincios, Bartimeu (Marcu 10:46) așteptase multă vreme ziua eliberării din boala și din deznădejdea lui. Și eliberarea a venit, dar nu prin moarte, cum speră mulți atunci când viața lor atinge treapta cea mai de jos, ci prin vestea bună dată de mulțime că Isus din Nazaret trecea pe acolo. Bartimeu Îl știa pe Isus. Auzise despre minunile și puterea Lui. Știa cine era, știa cât de mult Îi păsa de oameni. Sufletul lui a explodat atunci într-o mărturisire mesianică, într-un strigăt imposibil de acoperit: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!” Deși era orb, putea să surprindă cu ochii spirituali realitățile cerești. Descoperirea lui Mesia l-a ajutat îndeajuns cât să deschidă ochii și să privească cea mai mare minune a cerului: Isus. *Tu ce descoperire aștepti să faci?*

Al doilea om era orb din punct de vedere spiritual. Era șeful vameșilor din Ierihon. El nu făcea deosebire între bine și rău, între taxă și hoție, între imboldul trupului și obligațiile spiritului, între câștigul de azi și socoteala de mâine. Pentru el, eternitatea nu avea niciun sens, neprihănirea nu avea nicio relevanță; pentru el, Dumnezeu nu era prezent.

Și el auzise de Isus și voia să știe ce fel de Om era acesta care făcea minuni. I-ar fi fost ușor să-L aștepte la intrarea în cetate, la masa unde strângea taxele, și L-ar fi putut vedea față către față. I-a fost oare frică de lipsurile lui sufletești, de faptul că îi exploata pe alții pentru câștig și de falimentul lui spiritual?

Luca nu dă astfel de detalii. Ne spune doar că era mic de statură și că s-a urcat într-un dud ca să poată vedea. Dar ochiul pătrunzător al lui Isus îl găsește pe păcătos oriunde s-ar afla. Mântuitorul a văzut nevoia lui Zacheu și S-a oferit imediat să-i umple golul din suflet, cerându-i să coboare din pom și să-L primească în casa lui. Acolo, Oaspetele autoinvitat i-a redat vederea spirituală. Este mai bine să-L ai pe Isus în casă și în inimă decât să fii cel mai bogat om din oraș. Zacheu a găsit mântuirea.

Declarația de misiune a lui Isus (că a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut) cuprinde toate aspectele lucrării Sale. El a venit să transforme omul din punct de vedere fizic, mintal, spiritual și social. Luca ne dă ca exemplu doi oameni refăcuți complet. Unul suferea de orbire fizică, iar altul, de orbire spirituală; ambii erau proscrisi – unul era cerșetor și celălalt, vameș. Amândoi erau însă ținta misiunii Domnului Hristos și niciunul nu se afla dincolo de posibilitatea Sa de a-i iubi și a-i mântui.

8. Ce învățăm din Luca 18:35-43 despre dependența noastră de Domnul? Cine dintre noi nu a strigat la strămtorare: „Doamne, ai milă de mine”?

Marcu spune că orbul acesta se numea Bartimeu (Marcu 10:46). El cerșea pe drumul care ducea la Ierihon. Pe când stătea acolo, conștient că era neputincios, netrebnic și apăsător de sărăcie, a auzit vestea minunată că va trece pe acolo Isus din Nazaret. În inima lui s-a născut credința și a strigat: „Fiul lui David, ai milă de mine!” Credința nu are nevoie de ochi sau de urechi, de picioare sau de mâini, ci doar de o inimă care să ne pună în legătură cu Creatorul lumii.

9. Citește Luca 19:1-10. Cine era „fiul pierdut” din această relatare?

Istoria lui Zacheu, prezentată numai de Luca, este ultima dintre numeroasele întâlniri pe care le-a avut Domnul Isus cu oamenii disprețuiți de societate. Cu această ocazie, misiunea sa de a căuta și a mântui ce era pierdut s-a împlinit într-un mod cu totul impresionant. Zacheu era șeful vameșilor din Ierihon, lucru care, pentru fariseii din cetate, însemna „șeful păcătoșilor”. Iar Isus tocmai pe păcătosul acesta a căutat să-l mântuiască. Ce locuri și ce metode ciudate a folosit El pentru a-și împlini misiunea: un dud, un om curios să-L vadă și o autoinvitație la masă! Toate au culminat cu anunțul: „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta” (Luca 19:9), dar aceasta numai după ce Zacheu și-a îndreptat faptele (vers. 8).

Cât de ușor observăm greșelile și defectele altora! Pe ale noastre însă nu le vedem tot atât de repede. În ce domenii ale vieții ai nevoie să ieși atitudine, să-ți mărturisești păcatele și să obții biruința atât de mult amânată?

Întâlnirea cu Domnul Hristos ne deschide ochii, ne vindecă inimile rănite, ne aduce pace în suflet și ne dă asigurarea vieții veșnice.

De discutat

- Luca 18:40-43 ne prezintă procesul de tranziție de la orbire către ucenicie: conștientizarea nevoii personale, înțelegerea puterii rugăciunii, recunoașterea lui Isus, experimentarea credinței, bucuria și hotărârea de a-L urma pe Isus. De ce sunt importanți pașii aceștia?

- Notează cum și-a manifestat Zacheu pocăința (Luca 19:8). Ți s-a întâmplat până acum să faci o schimbare radicală în viața ta, așa ca Zacheu? Care este rolul pocăinței și al îndreptării greșelilor în experiența mântuirii?

3. APLICAȚIA

Luca arată că Domnul Isus a spus cele trei pilde ca răspuns la criticile aduse de farisei din cauză că stătea la masă și îi primea pe vameși și pe păcătoși. Ele confirmă misiunea Sa, arătând că mântuirea unui singur suflet pierdut merită sacrificiul și Îi produce multă bucurie lui Dumnezeu. Păstrând în minte această idee, citește pilda cu oaia pierdută (Luca 15:4-7) și pune următoarele întrebări:

- „Lasă pe celelalte nouăzeci și nouă.” De ce este chiar și un singur om prețios pentru Dumnezeu?

- „Pierde pe una din ele.” Cum s-a pierdut oaia?

- „Se duce după cea pierdută.” Ce ne spune aceasta despre dragostea lui Dumnezeu?

- „Până când o găsește.” Cu ce scop pleacă Păstorul?

- „O pune cu bucurie pe umeri.” De ce aduce atât de multă bucurie salvarea unei singure oi?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Domnul Isus l-a întrebat pe Bartimeu: „Ce vrei să-ți fac?” (Luca 18:41). Ce întrebare plină de considerație, îmbietoare, atât de specifică Mântuitorului! El este Creatorul nostru. El este Răscumpărătorul nostru. El ne dă putere. Toate lucrurile sunt posibile în și prin El.

Întreabă grupa: Ce ați vrea să-L rugați pe Isus să facă pentru voi acum? Încurajează-i să alcătuiască o scurtă listă cu trei sau patru nevoi personale importante și să le prezinte în cadrul grupei.

„Prin oia pierdută, Domnul Hristos nu îi reprezenta numai pe cei păcătoși, în mod individual, ci și întreaga lume apostată și ruinată de păcat.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 190

„Cine poate estima valoarea unui suflet? Dacă vrei să știi care este valoarea lui, mergi în Ghetsimani și privește-L pe Domnul Hristos acolo, îndurând acele ceasuri de chin, când sudoarea Lui se transforma în picături mari de sânge. Privește la Mântuitorul înălțat pe cruce. (...) Stând la piciorul crucii, amintește-ți că Domnul Hristos Și-ar fi dat viața chiar și pentru un singur păcătos și vei putea prețui valoarea unui suflet.” – *Ibidem*, p. 196

Întrebări pentru discuție

1. În timp ce majoritatea religiilor îl prezintă pe om în căutarea lui Dumnezeu, ce adevăr fundamental învățăm din pilda cu oia pierdută și cea cu banul pierdut? Poți aduce și alte exemple biblice care să ilustreze acest adevăr?
2. Ce ne spune pilda fiului risipitor despre Dumnezeu? Dar despre relațiile dintre noi, păcătoșii – unii pierduți departe, alții pierduți acasă?
3. Care este mesajul principal al pildei despre omul bogat și săracul Lazăr? Cum ne responsabilizează acest mesaj în privința atitudinii față de viața aceasta?
4. În pilda cu omul bogat și săracul Lazăr, Domnul Isus a declarat că unii nu vor crede nici dacă ar învia cineva din morți. Ce ne spune El aici despre reacția pe care aveau să o aibă unii oameni față de învierea Sa, în ciuda dovezilor evidente?
5. Domnul Isus i-a tratat la fel pe toți oamenii (cerșetorul orb, Zacheu, Nicodim, femeia din Samaria etc.). Ce schimbare ar trebui să aducă acest adevăr în purtarea noastră cu alții și mai ales cu cei față de care simțim ranchiună (din motive politice, sociale, culturale, etnice etc.)?
6. Cum îți însușești personal declarația de misiune a Domnului Hristos – „să caute și să mântuiască ce era pierdut”?

8. Hrană pentru suflet

Kim Dae Sung, Coreea de Sud

Când am început să păstoresc Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Seul-Centru, am văzut că în jurul bisericii erau numai clădiri de birouri și era foarte dificil să intri în contact cu oamenii. Căutând o soluție, m-am gândit la un restaurant în care să le oferim posibilitatea de a servi o mâncare proaspătă, într-o atmosferă prietenoasă, de familie.

Când am venit cu propunerea, majoritatea membrilor s-au opus, zicând că mai încercaseră lucrul acesta și că nu reușiseră. I-am asigurat că nu aveam să apelez la bugetul bisericii și că, potrivit mărturiilor lui Ellen G. White, vom avea un mare succes cu un astfel de restaurant în centrul unui oraș. În final, membrii au fost de acord, dar legea nu ne permitea să deținem un restaurant, deoarece biserica este o organizație nonprofit. Am decis atunci să înființez o asociație de sănătate și să-i invit pe lucrătorii din clădirile de birouri învecinate. Timp de trei luni, am vizitat birou după birou și am invitat fiecare persoană în parte să devină membru al asociației noastre de sănătate. Le explicam oferta asociației și că aveau asigurată masa la restaurant în fiecare zi, de luni până vineri. Abonamentul nu era scump. Oamenii s-au arătat interesați și s-au înscris.

Apoi, împreună cu membrii bisericii, am distribuit între 500 și 600 de cupoane de masă gratuite, la sediile firmelor din zonă. Deținătorul unui astfel de cupon avea dreptul la o masă gratuită într-o anumită zi. Ne așteptam la 300-400 de clienți, dar au venit aproape 500! În timp ce serveau masa, le-am adus la cunoștință posibilitatea de a deveni membri ai asociației de sănătate și de a se bucura în fiecare zi de această mâncare. Mulți ni s-au alăturat.

Nu este ușor să administrezi un astfel de restaurant. Însă restaurantul vegetarian i-a adus bisericii noastre multe beneficii. De exemplu, în Coreea, cei mai mulți ne consideraueretici, o sectă, iar unii nu voiau să intre în restaurant. Însă, pe măsură ce a devenit faimos, ni s-au alăturat pastorii altor biserici creștine, călugări și preoți. Cunoscându-ne, au renunțat la prejudecățile față de Biserica Adventistă. Au numai cuvinte de apreciere. Prin harul lui Dumnezeu, restaurantul funcționează deja de 12 ani. El se numără printre cele 117 centre de influență din Coreea de Sud.

APRILIE

1. M. Faptele ap. 19:1,2
  2. J. Faptele ap. 1:8
  3. V. Luca 24:49
- s. a. B 19:45, CT 19:34, IS 19:41, MS 19:53, SM 20:01, DJ 19:54, AR 20:05
4. S. Faptele ap. 1:8
- s. a. B 19:46, CT 19:36, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
5. D. Ioan 14:18-20
  6. L. Efeseni 6:12
  7. M. Isaia 8:19,20
  8. M. Ioan 16:13,14
  9. J. 2 Timotei 3:1,2,5
  10. V. Efeseni 3:20,21
- s. a. B 19:53, CT 19:43, IS 19:51, MS 20:02, SM 20:11, DJ 20:02, AR 20:15
11. S. Efeseni 5:14-16
- s. a. B 19:55, CT 19:44, IS 19:52, MS 20:04, SM 20:12, DJ 20:04, AR 20:16
12. D. Efeseni 5:18,19
  13. L. Efeseni 1:11,12
  14. M. Efeseni 1:13,14
  15. M. Romani 8:16,17
  16. J. 2 Corinteni 5:7
  17. V. 1 Corinteni 14:15
- s. a. B 20:02, CT 19:51, IS 20:01, MS 20:12, SM 20:21, DJ 20:11, AR 20:24
18. S. 1 Corinteni 14:26,40
- s. a. B 20:03, CT 19:53, IS 20:02, MS 20:13, SM 20:22, DJ 20:12, AR 20:25
19. D. Romani 8:14
  20. L. 1 Corinteni 2:16
  21. M. Romani 6:5
  22. M. Apocalipsa 14:7
  23. J. 1 Corinteni 6:11
  24. V. Ioan 5:19,41
- s. a. B 20:11, CT 20:00, IS 20:10, MS 20:21, SM 20:31, DJ 20:20, AR 20:33
25. S. Proverbele 14:34
- s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:12, MS 20:22, SM 20:32, DJ 20:21, AR 20:35
26. D. 1 Corinteni 2:14,15
  27. L. Ioan 7:37,38
  28. M. Apocalipsa 1:18
  29. M. Ioan 6:57,58
  30. J. 1 Corinteni 16:13

MAI

1. V. Isaia 54:5,7,10
- s. a. B 20:19, CT 20:08, IS 20:20, MS 20:30, SM 20:40, DJ 20:28, AR 20:42
2. S. Geneza 5:24
- s. a. B 20:20, CT 20:10, IS 20:21, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:29, AR 20:44
3. D. Ioan 14:23
  4. L. Ioan 13:35
  5. M. Luca 10:42
  6. M. Luca 10:36,37
  7. J. Ioan 15:12
  8. V. 1 Corinteni 8:1-3
- s. a. B 20:28, CT 20:17, IS 20:29, MS 20:40, SM 20:50, DJ 20:36, AR 20:52
9. S. Coloseni 3:2
- s. a. B 20:29, CT 20:18, IS 20:31, MS 20:41, SM 20:51, DJ 20:38, AR 20:53
10. D. Ioan 15:16
  11. L. 1 Ioan 4:20
  12. M. 1 Ioan 5:2
  13. M. 1 Ioan 2:2,3
  14. J. Romani 13:8
  15. V. 1 Ioan 5:18
- s. a. B 20:36, CT 20:25, IS 20:38, MS 20:48, SM 20:59, DJ 20:45, AR 21:00
16. S. Ioan 14:15
- s. a. B 20:37, CT 20:26, IS 20:40, MS 20:50, SM 21:01, DJ 20:46, AR 21:01
17. D. 1 Ioan 5:20
  18. L. Isaia 61:1
  19. M. Galateni 5:13
  20. M. Ieremia 29:13
  21. J. Matei 22:37
  22. V. Ieremia 31:33
- s. a. B 20:43, CT 20:32, IS 20:47, MS 20:57, SM 21:08, DJ 20:52, AR 21:08
23. S. Romani 10:10
- s. a. B 20:44, CT 20:33, IS 20:48, MS 20:58, SM 21:09, DJ 20:53, AR 21:09
24. D. 2 Corinteni 3:2,3
  25. L. Efeseni 3:18,19
  26. M. 2 Corinteni 4:6
  27. M. Romani 12:1
  28. J. 1 Împărați 22:13,14
  29. V. Evrei 12:14
- s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:54, MS 21:04, SM 21:16, DJ 20:59, AR 21:16
30. S. 1 Cronici 16:29
- s. a. B 20:51, CT 20:40, IS 20:55, MS 21:05, SM 21:17, DJ 21:00, AR 21:16
31. D. 2 Corinteni 2:14,15

IUNIE

1. L. Marcu 10:45
  2. M. Matei 25:40
  3. M. Luca 24:32
  4. J. 2 Împărați 2:9
  5. V. Romani 2:29
- s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
6. S. Luca 22:31,32
- s. a. B 20:57, CT 20:45, IS 21:01, MS 21:11, SM 21:23, DJ 21:05, AR 21:22
7. D. Faptele ap. 2:46,47
  8. L. Faptele ap. 1:14
  9. M. Matei 5:13
  10. M. Matei 5:14,15
  11. J. Luca 10:31
  12. V. Iona 4:1-3
- s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:09, AR 21:26
13. S. Tit 3:8
- s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:06, MS 21:15, SM 21:28, DJ 21:09, AR 21:27
14. D. Romani 1:14,15
  15. L. Faptele ap. 26:24,25
  16. M. Faptele ap. 20:32
  17. M. Luca 6:19
  18. J. Luca 8:46,48
  19. V. 1 Corinteni 9:19
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
20. S. Faptele ap. 2:4
- s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:09, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:30
21. D. Ezechiel 3:21
  22. L. 2 Timotei 2:24,25
  23. M. 2 Timotei 2:1,2
  24. M. Deuteronomul 30:19
  25. J. Deuteronomul 33:29
  26. V. Isaia 53:11
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
27. S. Ioan 12:25,26
- s. a. B 21:04, CT 20:53, IS 21:09, MS 21:19, SM 21:31, DJ 21:13, AR 21:30
28. D. Eclesiastul 7:3
  29. L. Ioan 17:20,21
  30. M. Matei 10:32